

Tisící rok míru

Karel Kryl

1. Květy sněží na Madonu u Božího těla,
není věží, není zvonů, jež bys přelil v děla,
ke vši smůle není rádla k překování v meče,
není vůle, jež by vládla, jenom voda teče, jenom voda teče.

R: Místo mraků visí pod oblohou dlouhý bílý pruh,
vraky vlaků dýchat nepomohou ochrnutý vzduch, ochrnutý vzduch.

2. Prázdné domy, slepé dveře, šedá halda tvárnic,
šumí stromy, kvetou keře na betonu dálnic,
v klidu zbraní není torny bez maršálské hole,
není dlaní, jež by svorny obdělaly pole, obdělaly pole.

R: Místo dláta ryje do kamene měkký modrý mech,
cesty z bláta, krby bez plamene, podemletý břeh, podemletý břeh.

3. Ani noha, jež by zábla, popálена mrazem,
není Boha, není ďábla, jež by přišel na zem,
bojovníci s feldmaršálky pro pravdu a víru
po tisíci letech války svorně hnijí v míru, tisící rok míru

...